

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.071 van 4 december 2003
in de zaak A. 73.307/VII-15.239.**

In zake : de n.v. MEVLEHAND FARM CLEAN SERVICE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MEVLEHAND FARM CLEAN SERVICE op 18 februari 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 18 december 1996 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 13 juni 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, houdende weigering van de vergunning aan de verzoekende partij, om een inrichting gelegen te 2370 Arendonk, Broekstraat 111, te veranderen door uitbreiding;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 10 september 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. ANSOMS die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat G. POPELIER die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden weergegeven :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een kippenfokkerij in Arendonk. De inrichting ligt volgens het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan Turnhout in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

1.2. Op 1 september 1988 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Arendonk een vergunning voor "het bouwen van 2 mestkippenstallen" van elk 12,5 m. x 88 m. Op 29 december 1988 wordt een vergunning verleend voor "het bouwen van 2 mestkippenstallen - uitbreiding bestaande stallen". Het gaat hier om twee bijkomende stallen, die echter nooit zijn afgewerkt.

1.3. Op 25 mei 1989 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een exploitatievergunning voor 34.000 kippen, voor een termijn van twintig jaar. Op 24 januari 1991 vergunt ze de uitbreiding tot 68.000 kippen.

1.4. De twee op 1 september 1988 vergunde stallen werden niet gerealiseerd overeenkomstig de vergunning (zij waren 16.5 m x 100 m. groot). Op

13 juni 1991 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Arendonk zowel de vraag tot regularisatie van die stallen als de vraag tot het bouwen van twee bijkomende stallen.

1.5. Op 10 februari 1994 weigert de bestendige deputatie een milieuvergunning voor de uitbreiding met 82.000 kippen om te komen tot 150.000 kippen. Op 29 juni 1995 weigert ze opnieuw een vraag tot uitbreiding, ditmaal voor 66.000 kippen om te komen tot 134.000 kippen.

1.6. Op 20 december 1995 dient de verzoekende partij opnieuw een milieuvergunningsaanvraag in, voor de uitbreiding met 66.000 kippen (en bijhorende petroleumopslag). De kippen zouden deels worden ondergebracht in aan twee bestaande stallen aan te bouwen stalgedeelten.

1.7. Op 13 juni 1996 weigert de bestendige deputatie de gevraagde milieuvergunning.

De verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering.

1.8. Op 18 december 1998 wordt de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt geweigerd. Die weigering wordt als volgt gemotiveerd :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Turnhout vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977;

(...)

Overwegende dat voor landschappelijk waardevolle agrarische gebieden de volgende voorschriften gelden :

'De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft.

De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35bis van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De Landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle

handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen'.

Overwegende dat zich op het perceel in kwestie reeds twee vergunde evenwijdige stallen met een lengte van 99,80 meter bevinden; dat volgens een plan van de aanvrager zich hierin reeds 68.000 dieren bevinden, hetgeen overeenstemt met het vergunde aantal; dat zich op het perceel in kwestie ook twee vergunde evenwijdige stallen van 88,50 meter op 12 meter bevinden in het verlengde van voorgaande; dat deze stallen met twee stallen zouden worden uitgebreid tot een totale lengte van 150 m; dat hierdoor een zeer langgerekt gebouwencomplex zou ontstaan met een lengte van circa 250 m waardoor de schoonheidswaarde van het landschap onvermijdelijk zwaar wordt verstoord;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen; dat in toepassing van artikel 45, §6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat hierboven werd aangetoond dat de ruimtelijke ordening wel degelijk wordt geschaad;

Overwegende dat derhalve vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt worden weerlegd :

- onverminderd alle milieuhygiënische aspecten inzake geurhinder, mestafzet, ... is de aanvraag stedenbouwkundig niet aanvaardbaar; het feit dat het gebied reeds aangetast is door de autosnelweg doet niets af van het feit dat het landschappelijk waardevol karakter verder maximaal moet gevrijwaard worden;
- de aankoop van het belendend perceel wijzigt wel de bezettingsgraad van de totale oppervlakte van het bedrijfsterrein doch wijzigt niets essentieels aan de onaanvaardbare verstoring van de schoonheidswaarde van het landschap en dus van de goede ruimtelijke ordening; (...)"

1.9. Op 13 juni 2002 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Arendonk een bouwvergunning voor twee kippenstallen;

2. Beoordeling

2.1.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt aangevoerd van de artikelen 5.9.3.1, § 1 en 5.9.8.3, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel,

"Doordat, eerste onderdeel, het bestreden besluit de aanvraag tot uitbreiding verwerpt,

terwijl, nu de inrichting kan beschouwd worden als een bestaande inrichting in de zin van Vlare II waarvan de mest overeenkomstig het mestdecreet zal afgezet worden op een ecologisch verantwoorde wijze, er geen wettige motieven zijn om de vergunning te weigeren,

en doordat, tweede onderdeel, van de overheid verwacht kan worden dat zij bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag in de eerste plaats rekening zal houden met de omvang van de milieuhinder,

terwijl, nu uit de stukken van het dossier blijkt dat de risico's veroorzaakt door de inrichting voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur, en op de mens buiten de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, en de vergunning desalniettemin wordt geweigerd, dit onmiskenbaar een schending impliceert van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel";

dat de verzoekende partij in de toelichting bij het eerste onderdeel uiteenzet dat de inrichting een bestaande inrichting is in de zin van Vlare II, dat de inplantingsregels er niet op van toepassing zijn, dat de mest op ecologisch verantwoorde wijze zal worden afgezet en dat het evident is dat een milieuvergunningsaanvraag "in eerste instantie" getoetst moet worden aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en aan beide uitvoeringsbesluiten; dat zij stelt dat "de aanvraag volledig conform is met de voorschriften van Vlare II", waaruit kan worden afgeleid dat ook de door de uitbreiding veroorzaakte hinder binnen de grenzen van het redelijke valt; dat zij in de toelichting bij het tweede onderdeel betoogt dat er ook "andere indicaties" zijn dat de hinder "tot een minimum beperkt zal blijven" en nader toelicht waarom dit zo is; dat zij besluit dat de weigering "onmiskenbaar een schending uit(maakt) van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de mestafzet niet relevant is, omdat deze geen weigeringsmotief vormt en dat hetzelfde geldt voor de afstandsregels;

2.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord wordt gesteld dat indien stedenbouwkundige elementen worden aangevoerd om de milieuvergunning te weigeren, deze elementen "duidelijk gegrond (moeten) zijn", wat te dezen, zoals uit het verzoekschrift blijkt, niet het geval is;

2.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie daaraan geen wezenlijke elementen meer toevoegt;

2.1.5. Overwegende dat uit artikel 2 van de van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, thans

artikel 2, § 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, volgt dat de milieuvergunningverlenende overheid ertoe gehouden is de verordenende en derhalve dwingende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften toe te passen, ook als zou vaststaan dat de door een inrichting veroorzaakte hinder binnen aanvaardbare perken blijft; dat geen milieuvergunning kan worden verleend wanneer het voorwerp van de aanvraag strijdig is met de bestemming van het gebied; dat de bestreden beslissing de vergunning weigert omwille van strijdigheid met het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied; dat die beoordeling geen schending inhoudt van de geschonden geachte Vlarem II - bepalingen, noch van het redelijkheids- of het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de rechtmatigheid van de stedenbouwkundige motieven in de overige middelen wordt onderzocht; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt aangevoerd van artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, van de artikelen 11.4.1 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, en van het gewestplan Turnhout,

"doordat, (...) het bestreden besluit de milieuvergunning voor een uitbreiding van een para-agrarisch bedrijf, gelegen in agrarisch gebied, weigert, hierbij overwegende dat 'de exploitatie van de inrichting niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen' binnen het gewestplan,

terwijl krachtens artikel 11.4.1 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, (en in deze gebieden de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen toegestaan zijn) en het bedrijf in dergelijk gebied is gelegen overeenkomstig het gewestplan Turnhout";

dat zij in de toelichting stelt dat er ook wat de schoonheidswaarde van het landschap betreft geen bezwaren zijn die de weigering van de milieuvergunning wettigen en dat zij concreet uiteenzet waarom dit niet het geval is; dat zij besluit dat de beoogde uitbreiding verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en dat er geen reden is om de vergunning te weigeren; dat zij, met betrekking tot de schoonheidswaarde van het landschap, het volgende uiteenzet:

"(...) Ook wat betreft de schoonheidswaarde van het landschap zijn er geen bezwaren die een weigering van milieuvergunning wettigen. De inrichting van verzoeker is gesitueerd in een gebied waar op korte afstand meerdere soortgelijke gebouwen zijn opgericht: zowel de huidige inrichting, als de met de

uitbreiding van het bedrijf gepaard gaande geplande gebouwen (2 mestkippenstallen en een opslagloods) passen derhalve in het landschap, dat zich conform de stedenbouwkundige bestemming heeft ontwikkeld tot een uitgesproken landbouwgebied. Ook na uitbreiding zal de inrichting van verzoeker nauwelijks visuele hinder veroorzaken: de inrichting zal hoofdzakelijk zichtbaar zijn vanaf de snelweg. Bovendien heeft verzoeker het volledige terrein voorzien van groenschermen en aanplantingen, waardoor binnen enkele jaren het bedrijf van verzoeker volledig aan het zicht zal onttrokken zijn ten gevolge van de gegroeide beplanting en het dicht gegroeide groenscherm. Verzoeker is ook eigenaar van een naburig perceel, kadastraal bekend sectie C, nr. 70b, dat op een twintig meter verder westwaarts is gelegen (stuk 2). Dit perceel is volledig met bomen aangeplant en zal eveneens fungeren als groenscherm, waardoor het bedrijf van verzoeker aan het zicht wordt onttrokken. Bovendien blijft bij de beoogde inplanting nog ruim 100 meter vrije afstand t.a.v. de achtergelegen autosnelweg. De geplande bouwwerken zullen ook langs de achterzijde door het aangeplante groenscherm worden omringd en aldus volledig verenigd worden met het landschap";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat zij op grond van haar discretionaire bevoegdheid geoordeeld heeft dat de op te richten bijkomende en geplande stallen inderdaad een ernstig gevaar en een onaanvaardbare verstoring zouden vormen voor de schoonheidswaarde van het landschap en dat deze beoordeling en soevereine appreciatie geen enkele onwettigheid inhoudt;

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord vooreerst herhaalt wat zij reeds in het verzoekschrift heeft uiteengezet; dat zij vervolgens verwijst naar een advies dat de administratie Milieu-, Natuur- en Land- en Waterbeheer op 13 juni 1995 verleende in een procedure betreffende de bouwvergunning voor de stallen, waaruit zij het volgende citeert :

"In het verleden werden uit hoofde van een goede landinrichting meerdere ongunstige adviezen verstrekt aangaande de zeer grote en diep in het agrarisch gebied doordringende uitbreidingen van het bestaande mestkippenbedrijf. Op 7 juli 1992 werd uiteindelijk gesteld dat de toenmalige uitbreidingen uit landbouwkundig standpunt toch konden gedoogd worden gelet op de door agrarische en niet-agrarische inplantingen relatieve aangetastheid van het agrarisch gebied. Gelet op de reeds bestaande lange lintvormige structuur van het huidige bedrijf en op het door de achterliggende autoweg afgesloten karakter van het agrarische gebiedsdeel waarin het bedrijf gesitueerd is - zodat de structurele schade voor het agrarisch gebied beperkt blijft - kunnen de beide voorliggende aanvragen gedoogd worden. De gedoogzaamheid t.a.v. de zeer diepe doordringing van het bedrijf in het achterliggend agrarisch gebied, die gesteund is op de specifieke ruimtelijke situatie ter plaatse waardoor de landbouwstructuren weinig geschaad worden, kan geen aanleiding geven tot gedoogzaamheid ten overstaan van analoge gevallen elders in het agrarisch gebied";

dat zij voorhoudt dat dit advies de stelling bevestigt "dat door de beoogde uitbreiding de schoonheidswaarde van het landschap (...) geenszins wordt geschonden"; dat zij de bestreden beslissing onredelijk acht "aangezien zij in het geheel geen rekening houdt met de plaatselijke toestand"; dat zij, verwijzend naar rechtspraak van de Raad van State, betoogt dat de verwerende partij terzake niet over een soevereine discretionaire appreciatiebevoegdheid beschikt;

2.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie wijst op de "haakse beoordeling door de administratie van stedenbouw en de gemeente op louter stedenbouwkundige beoordelingselementen", en betoogt dat het feit dat de beoogde uitbreiding stedenbouwkundig aanvaardbaar is wordt bevestigd door de stedenbouwkundige vergunning die zij op 13 juni 2002 verkreeg;

2.2.5. Overwegende dat met gegevens die dateren van na het bestreden besluit in beginsel geen rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van de wettigheid ervan; dat de omstandigheid dat in de bestreden beslissing en in een later besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Arendonk van 13 juni 2003 wél tot de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de geplande kippenstal werd besloten op zich niet aantoonde dat het thans bestreden besluit berust op een onwettige appreciatie; dat de appreciatie door verschillende overheden aangaande de schending van de schoonheidswaarde van het landschap door de geplande inrichting van elkaar verschillend kan zijn, terwijl nochtans elke appreciatie niet als onwettig kan worden aangemerkt; dat de beweerde omstandigheid dat de gevraagde vergunning verenigbaar is met de agrarische bestemming van het gebied, niet wegneemt dat die aanvraag moet worden getoetst aan de bijkomende bestemming als landschappelijk waardevol gebied; dat de Raad van State zijn beoordeling niet in de plaats mag stellen van deze van de vergunningverlenende overheid;

2.2.6. Overwegende dat de verzoekende partij haar argumentatie in het verzoekschrift ertoe beperkt dat ze haar eigen beoordeling in de plaats stelt van deze van de verwerende partij; dat zij in essentie doet gelden dat "op korte afstand meerdere soortgelijke gebouwen zijn opgericht", dat "de inrichting (...) hoofdzakelijk zichtbaar (zal) zijn vanaf de snelweg", en dat de inrichting zal worden omringd door groenschermen; dat deze argumenten niet overtuigen; dat immers niet wordt gepreciseerd welke gebouwen reeds op welke afstand aanwezig zijn; dat evenmin wordt verduidelijkt waarom het zicht van op de autoweg geen belang zou hebben; dat kan worden aangenomen dat het feit dat een inrichting door groenschermen aan

het gezicht moet worden onttrokken wijst op een mogelijk probleem, waarvan de oplossing afhangt van de aard van het te beschermen landschap; dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord verwijst naar een advies dat werd verleend door de Administratie Milieu-, Natuur- en Land- en Waterbeheer, naar aanleiding van een bouwvergunningsaanvraag; dat dit advies evenwel betrekking had op de landinrichting uit landbouwtechnisch oogpunt, wat iets heel anders is dan de schoonheidswaarde van het landschap; dat het advies dan ook geenszins dienend is om de onredelijkheid van de beoordeling door de bestreden beslissing aan te tonen; dat zij eveneens stelt dat de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de plaatselijke toestand en de concrete gegevens van het dossier; dat weliswaar in de bestreden beslissing geen uitvoerige beschrijving van de omgeving is terug te vinden; dat zulks evenwel niet tot gevolg heeft dat de beoordeling "dat (...) een zeer langgerekt gebouwencomplex zou ontstaan met een lengte van circa 250 m waardoor de schoonheidswaarde van het landschap onvermijdelijk zwaar wordt verstoord", kennelijk onredelijk is: dat het middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"Doordat het aangevochten besluit uitgaat van een verkeerde voorstelling van de feiten, namelijk dat de ruimtelijke ordening wordt geschaad en dat de goede aanleg van de plaats in het gedrang zou komen, waaruit het bestreden besluit ten onrechte afleidt dat 'vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde vergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften', en derhalve de feitelijke en juridische motivering niet afdoende is, terwijl daardoor artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen werd geschonden";

dat de verzoekende partij in de toelichting wil aantonen dat de motivering van de bestreden beslissing "faalt naar recht gezien zij gebaseerd is op feitelijke onwaarheden, waaruit onjuiste juridische gevolgtrekkingen werden gededuceerd"; dat zij een eerste feitelijke onwaarheid ontwaart in de motivering dat "de bestemming van het bedrijf van verzoeker strijdt (...) met de bestemmingsvoorschriften"; dat zij daarvoor verwijst naar haar tweede middel en verder stelt dat de gekozen inplanting van de stallen nodig is omwille van de luchtdoorstroming; dat zij erop wijst dat zich achter het bedrijf een autosnelweg bevindt, waardoor men "allesbehalve kan gewagen van een ongeschonden gebied", dat door die autosnelweg het bedrijf ruimtelijk geïsoleerd is, zodat mogelijke

aantasting van de schoonheidswaarde van het omringend gebied daardoor gerelativeerd wordt; dat zij op het terrein groenschermen en aanplantingen heeft aangebracht en dat de verwerende partij met deze gegevens geen rekening heeft gehouden; dat de verzoekende partij verder betoogt dat het een tweede feitelijke onwaarheid is dat "ruimtelijke ordening wordt (...) geschaad"; dat zij in haar toelichting verwijst naar artikel 45, § 6 van de stedenbouwwet en stelt dat "de geplande uitbreiding op geen enkele wijze een bedreiging vormt voor de goede ruimtelijke ordening, en men derhalve kan afwijken van de bepalingen van het gewestplan Turnhout"; dat zij haar toelichting als volgt besluit:

"Door te stellen dat 'de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften' is de aangevochten akte feitelijk onjuist gemotiveerd en faalt ook de juridische argumentatie naar recht";

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord erop wijst dat de uitweidingen over het agrarisch karakter niet ter zake doen, omdat dit nooit ter discussie heeft gestaan en dat het dan ook ten onrechte is "dat wordt betoogd dat de genomen beslissing uitgegaan is van onjuiste feitelijke gegevens en onwaarheden, om daaruit onjuiste juridische gevolgtrekkingen te maken";

2.3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord verwijst naar meerdere arresten van de Raad van State over het doel van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de vereisten die deze stelt aan de formele motivering van bestuurshandelingen; dat zij betoogt dat de motivering oppervlakkig, faciel en niet onderbouwd is, dat "de vereisten voor een aanvaardbare motivering (...) veel zwaarder moeten worden geacht wanneer de weigering gebeurt op grond van andere criteria dan die van de wetgeving waaraan natuurlijker wijze de aanvraag dient te worden getoetst", dat de verwerende partij bij het nemen van de beslissing nagelaten heeft de geplande inrichting in het licht van de plaatselijke bestaande toestand te beoordelen en dat de bestreden beslissing zonder "zinnige verantwoording" het tegenovergestelde zegt van wat voorkomt in het advies van de administratie van Milieu-, Natuur, Land- en Waterbeheer; dat zij vervolgt dat met geen woord wordt gerept over de nabijheid van de autosnelweg en dat evenmin een motivering wordt gegeven over de andere "schoonheidsaantastende" elementen in de omgeving;

2.3.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie opnieuw verwijst naar het feit dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Arendonk op 13 juni 2002 voor de betrokken inrichting een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend;

2.3.5. Overwegende dat, wat de stedenbouwkundige vergunning van 13 juni 2002 betreft, kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend werd gezegd omtrent het tweede middel; dat de bestreden beslissing formeel met redenen is omkleed; dat -zoals reeds gesteld- het advies waarvan de verzoekende partij gewag

maakt geen betrekking heeft op de landschappelijke waarde van het gebied, maar op de landbouwtechnische aspecten van de inrichting, en dus niet relevant is; dat in de bestreden beslissing de nabije ligging van de autosnelweg in ogenschouw is genomen; dat de aanwezigheid van een groenscherm door de verzoekende partij in het kader van haar administratief beroep niet werd aangevoerd; dat de verzoekende partij daar alleen haar beoordeling van de goede plaatselijke ordening tegenover stelt, zonder er in te slagen aan te tonen dat de bestreden beslissing onwettig of kennelijk onredelijk zou zijn; dat het middel niet gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat in het vierde middel de schending wordt aangevoerd "van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel",

"Doordat blijkt uit de voorgaande middelen dat de Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling bij de besluitvorming allesbehalve zorgvuldig is tewerk gegaan en zich gebaseerd heeft op onjuiste feitelijke informatie, en het besluit genomen werd op basis van juridische gronden die eigenlijk niet bestaan, terwijl een zorgvuldig handelende overheid zich nauwgezet rekenschap geeft van de motieven van zijn handelen en de te nemen beslissingen en de materiële zorgvuldigheid en een behoorlijke en correcte inhoud waarborgt en de neergelegde stavingsstukken nauwgezet onderzoekt";

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het volgende stelt :

"Verzoekende partij herhaalt nog eens de reeds hoger beantwoorde argumenten en middelen, en in dit vierde middel wordt niets nieuws verteld. Er wordt niet aangetoond of uitgelegd waar, bij de besluitvorming, door de Minister onzorgvuldig, of vertrekkende van onjuiste feitelijke informatie zou te werk gegaan zijn";

2.4.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord noch in haar laatste memorie daaraan wezenlijke elementen toevoegt;

2.4.4. Overwegende dat de verzoekende partij het vierde middel zelf als een gevolg beschouwt van haar eerdere middelen, die, zoals hierboven is aangetoond, ongegrond zijn; dat het middel evenmin gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.